מאימתי פרק ראשון ברכות ד.

1. וְיֹאבֶד אֶל כָּל הָעָבָא יִשְׂרָאֵל וּבְגִבְעָה בֶּן יְהוֹעַדָּע עַל הַבְּרָתַי וְעַל הַפְּלָתִי:
שמואל ב כ כב
2. שׁוֹרֵךְ כְּבוֹדִי שׁוֹרֵה הַבֵּל וְכִנּוֹר אֲעִירֶה שַׁחַר:
תהלים נו ט
3. תְּפִלָּה לְדָוִד הַטֵּה יְיָ אָזְנְךָ עֲנֵנִי כִּי עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנִי: שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אֲנִי הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אַתָּה אֱלֹהַי הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ:
תהלים פו א-ב
4. חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ: תהלים קיט סב
5. וַאֲבָרְכָה בְעוֹדְיְךָ נָגֶד מְלָכִים וְלֹא אֵבוֹשׁ:
תהלים קיט סו
6. גַּבִּי אִם חָכְמָה לְכָךְ יִשְׁמָה לִבִּי גַּם אָנִי: משלי כג טו
7. חָכָם בְּנִי וְשַׂמַּח לִבִּי וְאָשִׁיבָה חֹרְפִי דָבָר:
משלי כז יא
8. לוּלֵא הַאֲמַנְתִּי לִרְאוֹת בְּטוּב יְיָ בְּאֶרֶץ חַיִּים:
תהלים כז יג
9. וַתְּנָה אֲנִבֵי עֹרֶף לְשֹׂנְאָי וְאַצְמִיתֵם: אֶל יְיָ וְלֹא עָנָם וְעַל יְיָ עַל יְיָ יִצְעָקוּ וְלֹא עָנָם:
שמות כג כז
10. וַיֵּרֶא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצַר לוֹ וַיַּחַץ אֶת הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וְאֶת הַצֹּאן וְאֶת הַבָּקָר וְהַגְּמַלִּים לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת:
בראשית לב ח
11. תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפָחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְמוּ כָּאֶבֶן עַד יַעֲבֹר עַמְּךָ יְיָ עַד יַעֲבֹר עַם זוּ קָנִיתָ:
שמות טו טז

רבינו נסים

הארץ ויכסיף הדמיונה מן הקרע זה בין השמשות שהוא סוף יום שסך לילה וזה במבילה צריכה לחיות קודם זה השת לדעתו וד' יוסי חלק עליו ואמר כי זה השת שהוא אותו ר' יהודה בין השמשות יום הוא וראי הוא בו שסך ומותר לסחא בשבת שסך מן השמשות שהוא סוף יום ושעורו כדרף עין חמוץ ליציאת הכוכבים דאמרינן (שבת דף קנ) אמר רב יהודה אמר שמואל בין השמשות דר' יהודה לר' יוסי טובלין בו בהנים ואמרינן התם כמסי נדה בפרק בא סימן התחתון (דף נו) האיך תנא סבר שלים בין השמשות דר' יהודה הדר מתחיל בין השמשות דר' יוסי תנא סבר בין השמשות דר' יוסי מרשך שייך בדר' יהודה ועל עיקר זו החלוקה שישנה ביניהם באו הדברים שבין ר' מאיר ור' יהודה בכאן כי ר' מאיר התיר לקרוא קריית שמע של ערבית משעה שהכהנים טובלין וכשהשיב עליו ר' יהודה לפי דעתו כי הטבילה אינה (אלא) לאחר שקיעת החמה כי אותו העת מתחילין בין השמשות להכנס ואינה לטבילה אלא קודם שקיעת החמה האיך יוצאין באותו העת ידי חובתן מקריית שמע של ערבית ועדיין היום עומד אמר לו ר' מאיר אני איני סובר כדעתך בבין השמשות

מסורת הש"ס

ס"ל ולמה נקרא שמם תורים ותומים תורים שמאירים את הדברים תומים שמתמימים את הדברים ותני כיוצא עב. ג) תם דרך ארץ ופרק ס"ב. ד) [ערין ביומות דף עט. פתחו ר"ש לתמוני דגרס ר"ש גלח שיש בעל שמו וס"ג], ה) סנהדרין דף נח. ו) ג"ז שם ופרוש דף לו. ז) [ד"ה וכן אמר ר"ה ולמיכתב], ח) [ד"ה בפרין ערך אחרן. ט) [ועי' בתוס' סנהדרין כח: ד"ה ולמיכתב].

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה תעיבר וכו' ליל שבעב של שבת עבר ולמחרת יצדה להקבה עבר: (ב) ד"ה שסיס מכלים וכו' מכלים את פני הרב: (ג) ד"ה נולה וכו' כעוב ב' בארץ ישראל כבר טרדוהו: (ד) ד"ה ביתה וכו' שכתו לארץ בימי יהושע: (ה) ד"ה לימדו כר' לעיל בתחלת פרק ראשון:

לעזי רש"י

רשטיד"ר [רישטידור"א]. שליח.

מוסף רש"י

בניהו בן יהוידע סנהדרין. שסיס מופלא שבעים דין (סנהדרין פח:). על הברתי ועל הפלתי. היו למעלה מהם וקודם היו להם, ומתמהין בקול קמא שניהם בתר כניהו, ס"ת כניהו היינו כרתי ופלתי (שם). כרתי שכורתים דבריהם. מוסמין דברים בפתונתן (שם). מאי קרא. דכתיב תלי על מעמו של דוד ומקלו לדוד מתמה, לכתיב לפעיה אחר, תני תעורר הסהר ולא כסהר מלכים שבסהר קדם מלכים שבסהר בכוכב ה'. מתרן ישראל (רש"י בע"י). שמא יגרום החטא. לכך אני ירא שמא מפכפכתני נתקלקלתי (ר"ח: נתגלגלתי) בחטא ויגרום לי להמסר ביד פגי (בראשית לב יא). ראויים היו ישראל ליעשות להם נס. לעלת בוקר על בוקר של מלכי קדם (סנהדרין צה: תוספ' ד"ה). ולא יכלו מפכפכנים למלכות (תוספ' שם). אלא שגרם החטא. מטעם של יעקב: כיוצא בימי בית לעלות יעגר פניהם (בבא בתרא ג) מי נסם מכל עמו (תוספ' שם).

רבינו חננאל

ופקשינן היכי קאמ"ר דניד נפשיה חסיד, ותנא משום ר' יוסי דקאמר (אציני יודע אם אני מיהן אם לאו (ן)פריקנן הכא הכי קאמר שמה יגרום החטא מיכאן ולהבא ובשמתיה קאמר חסיד אני (א)בל אינו מאמין בעצמי ואינו יודע (שמא החטא) גורם..... ... [הא] דאמרי רבנן עד תעות ... מב... הם שסמך לביאת (השמש) ... קורא קריה שפע (ומתפלל) ... [שמע] מינה (כ)ר' יוחנן (דאמר). (ק)ריאת (ש)מע ותפלה בשחרית (נא)לה ואחר כך תפלה. כהרך שעשה בשחרית כך עשה בערבית שכיבה וקימה. ואף על גב דר' יהושע בן לוי קאמר בשכבך שסך לשכיבה אמר (משה) וב(ק)מך) שסך לקימה לפני תפלה, לאו הילכתא כוותיה. ואיקשי מר בריה דרבינא לר' יוחנן דאמר זה הסומך גאולה של ערבית (מהא דתנן) [בם]רב מברך שתים (לפניה ולאחריה) שחרי(ת) [שתים] לפניה ... ... שאף ברכה זו שי... קריא דהא ... שפתי [תפתח] ... תפלה ... ...

בניהו זה סנהדרין. מסכנת מומר כן. מניחר מלו מורים ותומים וכן הוא מומר ובניהו כן יהוידע על הכרתי ועל הפלתי כלומר היה קודם להם אם כן מורים ותומים היו אחר בניהו. ג"ל מניחר שהוחזר אחר בניהו היינו מורים ותומים כך פירש ר"י. ומימת לפירושו פסיטת למניחר כהן היה בימי דוד שלא היה להן אחר שכולם נהרגו בנוב עיר הכהנים ולמה נקרין למיה עליה. ועוד לגירסת הקונטרס בניהו כן יהוידע מין זה הפסוק בשם מקום. לכך (מפרש) (גרים) כיניו שם בתלי' (כתה"ש ס"ק ט) ותאחרי מחימופל יהוידע בן בניהו זה סנהדרין וכן הוא מומר ובניהו כן יהוידע על הכרתי ועל הפלתי פי' ר"ת הכרתי ופלתי היינו סנהדרין שכולהן נקראין כן יהוידע. וי"ל למסמת ממלא מקום מניו היה וכי היכי למניו היה מנהדרין גם הוא היה מסס(ה): וקולא

בניהו בן יהוידע זה סנהדרין ואביתר אלו אורים ותומים וכן הוא אומר [1]ובניהו בן יהוידע על הכרתי ועל הפלתי ולמה נקרא שמם כרתי ופלתי כרתי שכורתים דבריהם פלתי שמופלאים בדבריהם[ה] ואח"כ שר צבא למלך יואב אמר רב יצחק בר אדא ואמרי לה אמר רב יצחק בריה דרב אידי מאי קרא [2]עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר. רבי זירא אמר משה לעולם הוה ידע ודוד נמי הוה ידע וכיון דדוד הוה ידע כנור למה ליה לאתעורי משנתיה וכיון דמשה הוה ידע למה ליה למימר כחצות משה קסבר שמא יטעו אצטגניני פרעה ויאמרו משה בדאי הוא דאמר מר [3]למד לשונך לומר איני יודע שמא תתבדה ותאחז רב אשי אמר בפלגא אורתא דתליסר נגהי ארבסר הוה קאי והכי קאמר משה לישראל אמר הקב"ה למחר בחצות הלילה כי האידנא אני יוצא בתוך מצרים: [3]לדוד שמרה נפשי כי חסיד אני לוי ור' יצחק חד אמר כך אמר דוד לפני הקב"ה רבונו של עולם לא חסיד אני שכל מלכי מזרח ומערב ישנים עד שלש שעות ואני [4]חצות לילה אקום להודות לך ואידך כך אמר דוד לפני הקב"ה רבונו של עולם לא חסיד אני שכל מלכי מזרח ומערב יושבים אגודות אגודות בכבודם ואני ידי מלוכלכות בדם ובשפיר ובשליא כדי לטהר אשה לבעלה ולא עוד אלא כל מה שאני עושה אני נמלך במפיבשת רבי ואומר לו מפיבשת רבי יפה דנתי יפה חייבתי יפה זכיתי יפה טהרתי יפה טמאתי ולא בושתי א"ר יהושע בריה דרב אידי מאי קרא [5]ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש תנא לא מפיבשת שמו אלא איש [6]בשת שמו ולמה נקרא שמו מפיבשת שהיה מבייש פני דוד בהלכה לפיכך זכה דוד ויצא ממנו כלאב וא"ר יוחנן לא כלאב שמו אלא דניאל שמו ולמה נקרא שמו כלאב שהיה מכלים פני מפיבשת בהלכה ועליו אמר שלמה בחכמתו [6]בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני ואומר [7]חכם בני ושמח לבי ואשיבה חורפי דבר. ודוד מי קרי לנפשיה חסיד והכתיב [8]לולא האמנתי לראות בטוב ה' בארץ חיים ותנא משמיה דרבי יוסי למה נקוד על לולא אמר דוד לפני הקב"ה רבש"ע מובטח אני בך שאתה משלם שכר טוב לצדיקים לעתיד לבוא אבל איני יודע אם יש לי חלק ביניהם אם לאו שמא יגרום החטא [9]כדר' יעקב בר אידי דר' יעקב בר אידי רמי כתיב [10]והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך וכתיב [10]ויירא יעקב מאד אמר שמא יגרום החטא [9]כדתניא [11]עד יעבור עמך ה' עד יעבור עם זו קנית עד יעבור עמך ה' זו ביאה ראשונה עד יעבור עם זו קנית זו ביאה שניה מכאן אמרו חכמים ראוים היו ישראל ליעשות להם נס בימי עזרא כדרך שנעשה להם בימי יהושע בן נון אלא שגרם החטא: וחכ"א עד חצות: חכמים כמאן סבירא להו אי כרבי אליעזר סבירא להו לימרו כרבי אליעזר אי

[1] ד"ה ובניהו בן יהוידע וגו' ובמקום אחר אומר ובמי דעיבד בנביאי כיוצא בהן הוא אומר ובניהו בן יהוידע על הכרתי ועל הפלתי. לתמון וקודם להם שנתמלה עוטרים רשות ואח"כ שומעים מם ילמוד: ואניחר אלו אורים ותומים. שנתמרים דכרים קלוסים ונמורים שלא יפחתו ולא יוסיפו: שר צבא למלך יואב. להוליך מנגי המלחמה: מפי קרא. דכתיב היה מלוי למעלה ממטתו ומעולרו: עורה כבודי. לל מתכללי בשינה כשאר מלכים: אעירה שחר. שאר מלכים השחר מעוררן ואני מעורר את השחר: שמא יגרום החטא. שלא יפחתו מלוכות